

ת"פ 590/02/16 - מדינת ישראל נגד איליה פטרוב, נאור קרין

בית משפט השלום בקריות

06 יוני 2016

ת"פ 590-02-16 מדינת ישראל נ' פטרוב(עציר) ואח'

ת"פ 36596-02-16 מדינת ישראל נ' קרין(עציר)

לפני כבוד השופט מוחמד עלי

המאשימה 1. מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. איליה פטרוב (עציר)

2. נאור קרין (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד יוסי בן עזרא

הנאשמים: הובאו

ב"כ הנאשם 1: עו"ד אסי בוחבוט מהסניגוריה

ב"כ הנאשם 2: עו"ד יוני דדון ועו"ד תומר נה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מתיר לנאשמים לחזור בהם מהכפירה.

ניתנה והודעה היום כ"ט אייר תשע"ו, 06/06/2016 במעמד הנוכחים.

מוחמד עלי , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כתב האישום המתוקן, שסומן על ידי במ/1, יוגש על ידי ב"כ המאשימה למזכירות ביהמ"ש לשם סריקתו לתיק.

ניתנה והודעה היום כ"ט אייר תשע"ו, 06/06/2016 במעמד הנוכחים.

מוחמד עלי , שופט

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

הנאשמים הודו בכל העובדות הנטענות בכתב האישום המתוקן.

לפיכך, אני מרשיע את הנאשמים בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום המתוקן כלהלן:

לגבי נאשם 1 - פציעה כשהעברין מזוין עבירה לפי סעיף 335 (א)(1) לחוק העונשין בשילוב סעיף 29 לחוק; תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, עבירה לפי סעיף 382 (א) לחוק העונשין; היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין; שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין; הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287 (א) לחוק העונשין.

לגבי נאשם 2 - פציעה כשהעברין מזוין, עבירה לפי סעיף 335 (א)(1) לחוק העונשין בשילוב סעיף 29 (א) לחוק העונשין; תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, עבירה לפי סעיף 382 (א) לחוק העונשין; ועבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

ניתנה והודעה היום כ"ט אייר תשע"ו, 06/06/2016 במעמד הנוכחים.

מוחמד עלי, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה ביחס לנאשם 1

הנני דוחה את הטיעונים לעונש ליום 4.7.16 שעה 11:00..

אני מורה לשירות המבחן להכין תסקיר בעניינו של הנאשם.

תשומת לב שירות המבחן כי הנאשם עצור עד תום ההליכים והוא נמצא בבית כלא שטה.

המזכירות תשלח העתק מפרוטוקול זה בצירוף העתק כתב האישום לשירות המבחן.

הנאשם 1 יובא באמצעות שב"ס.

המזכירות תבטל את זימונו של נאשם 1 (וכן של נאשם 2) לכל המועדים שנקבעו לשמיעת ראיות. כן תבטל המזכירות את הדיונים הקבועים ביומני.

ניתנה והודעה היום כ"ט אייר תשע"ו, 06/06/2016 במעמד הנוכחים.

מוחמד עלי, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עמוד 3

גזר הדין יינתן היום בשעה 12:30.

ניתנה והודעה היום כ"ט אייר תשע"ו, 06/06/2016 במעמד הנוכחים.

מוחמד עלי, שופט

גזר דין לנאשם 2

1. לאחר שהוחל בשמיעת הראיות, ונשמע מספר רב של עדים, הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו הנאשמים הודו בכתב אישום מתוקן. נאשם 1 הופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן בשל החובה הקיימת בדין לאור גילו; נאשם 2 (להלן בגזר דין זה: **הנאשם**) הודה בכתב האישום המתוקן, הורשע והצדדים טענו לעונש, וכעת ניתן גזר דין בעניינו.
2. הנאשם הודה והורשע בעבירות של פציעה כשהעברין מזוין, עבירה לפי סעיף 335 (א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**) בשילוב סעיף 29 (א) לחוק העונשין; תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, עבירה לפי סעיף 382 (א) לחוק העונשין; ועבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
3. האירועים שבבסיס כתב האישום (המתוקן) התרחשו עת חגגה ב ע (להלן: **המתלוננת**) את יום הולדתה ה-18 ב"וילה" הקרויה "גרין מנגו" בקרית ביאליק (להלן: **הגרין**), השייכת למר רועי אמסלם. למסיבת יום ההולדת הוזמנו והשתתפו חברים של המתלוננת אשר כללו בין היתר קטין בשם ר, קטין בשם ל, נער בשם ב א (להלן: **א**), נער בשם א ק (להלן: **ק**), נער בשם ש ל (להלן: **ל**) ונער ששמו ב ח (להלן: **ח**) (להלן יקראו כולם: **המתלוננים**, אלא אם צוין אחרת). במקביל למסיבת יום ההולדת של המתלוננת נערכה מסיבת יום הולדת נוספת ב"וילה" סמוכה שקרויה "הלופט" (להלן: **הלופט**). במסיבה שנערכה בלופט השתתפו בין היתר הנאשמים, הקטין ו.צ. (להלן: **הקטין**), ואדם נוסף שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: **האחר**).

כתב האישום הוסיף ופירט כי במהלך קיום המסיבות במקביל, נאשם 1 ביחד עם שניים נוספים שאחד מהם הוא אחיו של הקטין, יצאו מהלופט ונכנסו למסיבה שנערכה בגרין מבלי שהוזמנו. הם ניגשו לשירותים והחלו לפרק את דלתות השירותים. המתלוננת הבחינה בהתנהגותם ומאחר שהבחינה שהם

לא מוזמנים למסיבה חששה מנוכחותם ולפיכך פנתה אליהם וביקשה מהם מספר פעמים לצאת. נאשם 1 ומי שהיה עמו ניאוטו לצאת רק כאשר המתלוננת החלה לבכות ואף יצאה עמם החוצה. לאחר מכן, במתחם החיצוני שבין הגרין והלופט התגלע ויכוח בין נאשם 1 ואנשים שהוזמנו ללופט, לבין חברה של המתלוננת שהשתתפו במסיבה בגרין, ואשר ניסו להרגיע את המתלוננת. במהלך הוויכוח אמרה המתלוננת לחברתה כי הזמינה משטרה. אחד מבני החברה של מוזמני הלופט צעק "מי הלשין" או אז החלו דחיפות. מתוך חשש שהאירוע יסלים, המתלוננת וחברה נכנסו בריצה לתוך הגרין, תוך שהמתלוננת מבקשת מהשומר לסגור את דלת הכניסה, בעוד חבורת באי הלופט נותרה מחוץ לגרין.

צוין בכתב האישום כי הנאשם הגיע למסיבה שנערכה בלופט כשהוא נוהג ברכב.

ביום 10.1.2016, על רקע אותה תקרית שצוינה לעיל, חזר הנאשם 1 ממועדון הלופט, הזעיק את חבריו שכללו את הנאשם, הקטין ואחר (להלן: **החבורה**). בכתב האישום צוין כי לשם קידום "מזימה אלימה", הצטיידה החבורה בכלי נשק קר באופן שנאשם 1 אחז בידו קרש, הנאשם אחז בבקבוק וודקה גדול מזכוכית (להלן: **הבקבוק**), ואילו הקטין אחז בהמשך בכיסאות. החבורה ניגשה בצוותא חדא, כשהיא אחוזת אמוק, לכניסה למועדון הגרין לשם ביצוע זממם. השומר בגרין אשר הבחין בחבורה, ניסה לסגור את דלת הכניסה, ולמנוע את כניסת בני החבורה, ואילו המבלים בתוך הגרין רצו לחלקו האחורי של המקום, הרחק מדלת הכניסה. כשהיא מצוידת בכלי הנשק, התגברה החבורה על השומר, תוך שהדפה אותו פנימה, נכנסה לתוך הגרין ותקפה את המתלוננים ואף זרעה הרס וגרמה לנזקים לרכוש כפי שיפורט בהמשך.

בהמשך לאוטו מעמד, בכניסה לגרין, תקף נאשם 1 ביחד עם בני החבורה את המתלוננת באופן שחבט בחוזקה בגבה באמצעות הקרש אותו אחז בידו. סמוך לכך הנאשם, אשר היה הראשון מתוך בני החבורה שהצליח להיכנס לתוך הגרין, וכשהוא אחוז בידו הימנית בבקבוק, החל לנסות לנפץ את הבקבוק מול משתתפי המסיבה, אשר פחד אחז בהם. תחילה ניסה הנאשם לנפץ את הבקבוק על משקוף דלת הכניסה, לאחר מכן ניסה לנפצו על כיסא ולבסוף הצליח לנפצו לאחר שהטיח בו על שולחן. חלקו העליון של הבקבוק נותר בידי הנאשם כאשר הבקבוק שבור. יחד עם הנאשם נכנסו לתוך המקום הקטין ומיד אחריהם נכנס נאשם 1 כשהוא אחוז בכיסא בר, ולאחריו נכנס האחר כשהוא אחוז בקרש.

בהמשך לאוטו מעמד, תקפו הנאשמים את ר אותו פגשו ראשון באופן שהקטין הכה בו מכות אגרופ בפלג גופו העליון ובפניו. בד בבד, נאשם 2 חבט בגבו של ב באמצעות שבר הבקבוק אותו אחז בידו הימנית כעומד לדקרו. באותו מעמד נאשם 1 הכה את ר באופן שהטיח את הכיסא שלוש פעמים בפלג גופו העליון ובראשו. במקביל, חבט האחר באמצעות קרש בגבו ובגופו של ר 3 פעמים. הנאשמים ויתר בני החבורה לא פסקו להכות את ר שניסה כל העת להגן על גופו עד שהצליח להימלט בריצה מהגרין דרך דלת הכניסה החוצה. בשלב זה ברח ל מהגרין, ובדרכו החוצה נאשם 1 תקפו באופן שהטיח בו כיסא שפגע בפלג גופו האמצעי באזור הבטן.

בהמשך לאוטו מעמד, ובסמיכות זמנים, הנאשם הגיח לעבר א שעמד בסמוך לעמדת התקליטן וצפה

על המתרחש, ופצע אותו באופן שהנאשם הניף את ידו הימנית לעבר צווארו של א ודקר את זה האחר דקירה אחת באמצעות שבר הבקבוק בחלק העליון של הצוואר מתחת לאוזן שמאל. באותה העת נאשם 1 ושאר בני החבורה היו במצב בו הם אוחזים בקרשים ובכיסאות ומאיימים באמצעותם לתקוף בליינים אחרים שניסו להימלט מהמקום.

בהמשך לאותו מעמד, תקף נאשם 1 יחד עם בני החבורה פעם נוספת את א ואת ל. בעוד א פצוע מהדקירה ונזקק לעזרה, אחז הקטין כיסא והשליכו לעבר א באופן שהכיסא פגע בחוזקה בפלג גופו העליון. בד בבד, נאשם 1 אחז בכיסא נוסף והשליכו לעבר ב כך שהכיסא פגע בחוזקה בפלג גופו העליון של ל אשר עמד באותה עת לצד המתלונן. מיד לאחר מכן הרים נאשם 1 חפץ מאחד השולחנות והשליכו לעבר א כך שהחפץ פגע בחוזקה בראשו, כל זאת כאשר ברקע ליחסים הנאשם המשיך להשתולל בעודו אוחז בשבר הבקבוק.

בהמשך לכך, נאשם 1 תקף את ק אשר נותר לעמוד ליד השירותים. יצוין כי הקטין השליך על ק כיסא 5 פעמים וכן שולחן, והכיסא פגע בחוזקה בפלג גופו העליון של ק; ואילו נאשם 1 השליך לעבר ק שולחן אשר פגע בגופו.

כתוצאה מהמעשים האלימים אשר תוארו, נגרמו לשלושה מהמתלוננים פציעות וחבלות של ממש כלהלן: לא נגרמה פציעה בצוואר שמאלי מתחת לאוזן. הפציעה תוארה כמערבת אור ותת עור וכן עורק קטן. כתוצאה מכך נזקק א לטיפול רפואי בבי"ח רמב"ם ואושפז במחלקת אף אוזן גר לצורך ביצוע ניתוח. לר נגרם שפשוף על פני צלעות אחוריות, רגישות מעל צלע מימין, סימן חבלה בגב בחלק אמצעי עליון, סימן חבלה קטן במרפק ימין עם רגישות קלה בשליש העליון באספקט אולינרי. למתלוננת, כלת השמחה, נגרמו סימני שפשוף דו צדדי ורגישות בשרירי הזרועות, רגישות מרובה בגב על עצם השכמה.

עוד צוין בכתב האישום כי הנאשמים פגעו ברכוש השייך לבעלי מועדון הגרין באופן ששברו 4 כיסאות, 4 שולחנות, 2 דלתות וציוד נוסף בשווי של כ- 10,000 ₪.

כתב האישום מוסיף ומתאר כי בהמשך לדברים שצוינו לעיל, מחוץ לגרין, ובעוד שצוות מד"א טיפל בא ולידו עמד חברו ח שסייע בטיפול בו, הגיח הנאשם כשהוא נוהג ברכב לעבר ח ואיים עליו באופן שאמר לו "אני זוכר את הפרצוף שלך ואני אגיע לנהריה וארצח אותך".

כתב האישום מוסיף ומתאר עבירות של הפרת הוראה חוקית ושיבוש מהלכי חקירה שיוחסו לנאשם 1 ואינם מעניינים לצורך גזר דין זה.

4. בישיבה שהתקיימה היום הודיעו ב"כ הצדדים כי הגיעו להסדר לפיו על הנאשם יוטל מאסר בפועל למשך 31 חודשים בניכוי ימי מעצרו. כן הוסכם כי יוטלו רכיבי ענישה נוספים שלא הוסכם עליהם וצוין שהטיעון לגביהם יהיה "חופשי".

5. ב"כ הצדדים ביקשו לכבד את ההסדר. ב"כ המאשימה הפנה לנסיבות ביצוע העבירות כפי שהן עולות מכתב האישום ועמד על הפגיעה שנגרמה למתלוננים. כן עמד ב"כ המאשימה על הקשיים שהיו כרוכים בהמשך ניהול ההליך, ובכלל זה הבאת חלק מן העדים למתן עדות, וציין כי חלק מהעדים לא "ששו" להגיע ולתת עדות וביקשו לדחות את עדותם מספר פעמים. כן ציין ב"כ המאשימה כי הוא שוחח עם המתלוננים, אשר לדבריו ברכו על ההסדר וביקשו "לשים את הכל מאחוריהם". ב"כ המאשימה סבור כי בנוסף למאסר בפועל יש להטיל על הנאשם מאסר על תנאי מרתיע, קנס ופיצוי לקורבנות העבירה, כל נפגע לפי חומרת פגיעתו. ב"כ הנאשם עמד על נסיבותיו של הנאשם, ציין כי מדובר במי שגדל ללא אב ועול הטיפול במשפחה נפל על אמו של הנאשם. עוד ציין הסנגור כי לנאשם בעיית התמכרות לאלכוהול ועל כן נתבקש להמליץ על שילוב הנאשם בהליך שיקומי במסגרת שב"ס. לעניין הפיצוי סבר הסנגור שאין מקום להשית על הנאשם גם פיצוי וגם קנס. גם בעניין זה הפנה הסנגור למצבה הכלכלי של המשפחה. לעניין המאסר על תנאי ביקש הסנגור כי יוטל עונש מותנה מידתי.

6. הכללים והעקרונות הקשורים בהתייחסות בימ"ש להסדרי טיעון נידונה בהרחבה בע"פ פלילי 1958/98 **פלויני נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ"ז (1) 577 (2000) (להלן: **הלכת פלויני**). בהלכה זו נקבע בין היתר כי הסכמה בין הנאשם למאשימה לעניין העונש היא שיקול מרכזי ומשמעותי לגזירת העונש וככלל על בימ"ש לכבד הסכמה זו. עם זאת בית המשפט חייב לשקול את השיקולים הרלוונטיים ובבחינת פרי הסכמת הצדדים, על בית המשפט לתת דעתו לכלל שיקולי הענישה הרלוונטיים ולבחון אם העונש המוסכם מקיים את האיזון הנדרש.

7. בישום על המקרה שלפנינו, אני סבור כי ההסדר אליו הגיעו הצדדים הוא הסדר ראוי ומאוזן ומגלם בתוכו את האינטרסים השונים באופן ראוי. בנסיבות המקרה, ולאור עונש המאסר המוסכם, לא ראיתי לדון בהרחבה ולקבוע מתחם עונש הולם. ואולם יצוין כי לו היה נקבע על ידי מתחם עונש, ניתן לקבוע כי העונש שהוסכם נופל לגדר המתחם. נקודה נוספת שיש לתת עליה את הדעת היא כי ההסדר גם כולל רכיבים נוספים לצד המאסר בפועל, ובראשם פיצוי לקורבנות העבירה.

8. בקובעי כי יש לאשר את ההסדר נתתי דעתי מצד אחד למהות ולנסיבות ביצוע העבירות. המדובר בביצוע עבירות חמורות אשר גרמו פציעות קשות לחלק מן המתלוננים. די אם אפנה לכך שפציעתו של א היתה פציעה בצוואר מתחת לאוזן, פציעה שנגרמה משבר בקבוק. אין צורך להפליג בדמיון כדי לעמוד על התוצאות האפשריות שהיו נגרמות חלילה מפגיעה בשבר בקבוק באזור זה של הגוף. רק בנס נמנעה תוצאה חמורה יותר. אף יתר נסיבות ביצוע העבירות הן חמורות. מדובר בחבורה - שכללה את הנאשמים ואחרים - שנכנסה אל תוככי מקום בו נערכה מסיבת יום הולדת של נערה בת 18, ושם התגודד קהל שהגיע לשמוח בשמחת המתלוננת. לא רק שהנאשם הפר את שלוותם של השוהים במקום אלא שכניסתם לוותה באלימות קשה שכללה שימוש בחפצים ואמצעים שמוגדרים נשק קר, ואשר כללו גם שבר בקבוק. בנוסף לשיקולים הנ"ל, לנאשם הרשעה קודמת בעבירת אלימות קשה בגינה נדון, על אף קטינותו, למאסר בפועל של 10 חודשים.

9. מנגד, יש לתת את הדעת לכך כי הנאשם הודה בעובדות כתב האישום וחסך העדתם של חלק מן העדים, זאת במיוחד לאור הודעת ב"כ המאשימה כי חלק מהעדים ביקשו להימנע ממתן עדות. אולם יובהר כי הנאשם הודה רק לאחר שמיעת כמות לא מבוטלת של עדים. כמו כן, נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו על ידי הסנגור, ובכלל זה לעובדת מות אביו, נסיבותיה של אמו, ולהתמכרותו לאלכוהול (כנטען). כן תצוין העובדה כי הנאשם עצור במעצר עד תום ההליכים מזה 5 חודשים.

10. במסגרת מכלול השיקולים התחשבתי גם בכך שעמדתם של המתלוננים נשמעה. ב"כ המאשימה הבהיר כי המתלוננים מודעים להסדר הטיעון ותומכים בהבאת הפרשה לידי סיום. כפי שצוין, ההסדר כולל אפשרות שהמאשימה תטען להטלת פיצוי לטובת המתלוננים. יש בכך חשיבות לא מבוטלת בעיני בבואי לשקול את ההסדר.

11. אשר לרכיב הפיצוי - על דמותו של רכיב זה שבמהותו הוא רכיב "אזרחי" עמד בית המשפט העליון במספר הזדמנויות. בע"פ 8745/08 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 30.11.2011) נקבע כי:

"הפיצוי לטובת נפגע עבירה נפסק מכוח סעיף 77 לחוק העונשין, הקורא כך: "(א) הורשע אדם, רשאי בית המשפט לחייבו, בשל כל אחת מן העבירות שהורשע בהן, לשלם לאדם שניזוק על ידי העבירה סכום שלא יעלה על 258,000 שקלים חדשים לפיצוי הנזק או הסבל שנגרם לו. (ב) קביעת הפיצויים לפי סעיף זה תהא לפי ערך הנזק או הסבל שנגרמו, ביום ביצוע העבירה או ביום מתן ההחלטה על הפיצויים, הכל לפי הגדול יותר. (ג) לענין גביה, דין פיצויים לפי סעיף זה כדין קנס; סכום ששולם או נגבה על חשבון קנס שיש בצדו חובת פיצויים, ייזקף תחילה על חשבון הפיצויים." לפיצוי שנפסק לטובת נפגע עבירה קיימות מספר תכליות שונות, המשקפות את היותו פיצוי בעל רכיב אזרחי דומיננטי המתקיים ב"סביבה" פלילית-עונשית (ראו: רע"פ 2976/01 אסף נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(3) 418 (2002) (להלן: עניין אסף)). בין התכליות האמורות ניתן לציין את הבאות: מתן סעד לנפגע העבירה בטווח זמנים קצר, מבלי שייאלץ להמתין לסיום הליכים אזרחיים בעניינו; מניעת מפגש מחודש עם העברין שפגע בו במסגרת של הליך אזרחי נוסף; הכרה חברתית בסבלו של הנפגע; העלאת מעמדו של קורבן העבירה בהליך הפלילי, כחלק מהמגמה לשלבו בהליך הפלילי ולהכיר בזכויותיו במסגרת הליך זה ואף יסוד של היטהרות לעברין עצמו, שחיובו בפיצוי לטובת הנפגע עשוי לתרום לשיקומו (ראו: ע"פ 7895/04 פלוני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 2.8.2006); רע"פ 9727/05 פלוני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 8.8.2007); ע"פ 6452/09 עלי נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 22.7.2010) (להלן: עניין עלי)). 31. בפסיקה נקבע כי כללי התערבות ערכאת הערעור בגובה פיצוי לנפגע עבירה דומים בעיקרם לאלו הנוהגים בהתערבות בגובה פיצוי שנפסק במסגרת הליך אזרחי (ראו: עניין אסף, עמ' 477). יש לזכור

עם זאת כי להבדיל מפיצוי הנגזר במסגרת הליך אזרחי, הרי שבהליך פלילי לא מפעיל בית המשפט אותם הכללים לעניין הוכחת הנזק והדבר מסור לשיקול דעתה של הערכאה הדיונית. מסיבה זו אף ראה המחוקק לנכון להגביל את גובה הפיצוי הנפסק, בסעיף 77(א) שלעיל(ראו: עניין עלי). נוכח נתונים אלה, נקבע בפסיקה כי ככלל אין מקום להתערב בשיקול דעתה של הערכאה הדיונית בקביעת הפיצוי, אלא במקרים יוצאי דופן בהם חרגה הערכאה הדיונית באופן קיצוני משיעור הפיצוי הראוי".

12. נסיבות העניין שלפנינו מצדיקות הטלת פיצוי לטובת המתלוננים, אשר כמתואר בכתב האישום נפגעו בעקבות האלימות שנקטו הנאשמים ולאחד מהם אף נגרמה פציעה ממשית וחמורה. עם זאת יש לקבוע פיצוי מדורג לכל אחד מהמתלוננים בשים לב למהות פגיעתו. אוסיף בעניין זה כי אינני מקבל את הטענה שיש להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם בהטלת הפיצוי שכן "יכולותיו הכלכליות של העבריין אינן מהוות שיקול בקביעת שיקול הפיצוי..." (ע"פ 1310/12 שוורצמן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 3.11.2014); ראו גם ע"פ 602/13 סלהב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 3.3.2014). יחד עם זאת, לאור נסיבותיו הקשות של הנאשם ולאור תקופת המאסר שתוטל עליו, אמנע מהטלת קנס.

13. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א) מאסר בפועל לתקופה של 31 חודשים בניכוי ימי מעצרו, מיום 9.2.2016.

ב) 12 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירת אלימות מסוג פשע וירשע בה. ואולם, אם יורשע בעבירת אלימות מסוג עוון יוטלו עליו 6 חודשי מאסר בלבד.

ג) 3 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, אחת מהעבירות הבאות: עבירת אלימות מילולית, או עבירת רכוש למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין, וירשע בה.

ד) אני מחייב את הנאשם לשלם פיצויים כלהלן:

לב א עד תביעה מס' 16 - פיצוי בסך 10,000 ₪;

לב ע עדת תביעה מס' 10 - פיצוי בסך 3,000 ₪;

לר א עד תביעה מס' 7 - פיצוי בסך 2,000 ₪;

לש ל עד תביעה מס' 12 - פיצוי בסך של 1,000 ₪;

לל ש עד תביעה מס' 20 - פיצוי בסך 1,000 ₪.

הפיצוי ישולם לא יאוחר מיום 1.2.2017, על ידי הפקדתו בקופת בית המשפט. לאחר הפקדת הסכום יועבר הפיצוי על ידי המזכירות בהתאם.

ה) רשויות שב"ס ישקלו את בקשת הנאשם לשילובו בהליך שיקומי, באחת התכניות המתקיימות אצלן - הכל לפי שיקול דעתן המקצועי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ט אייר תשע"ו, 06/06/2016 במעמד הנוכחים.

מוחמד עלי , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הפרוטוקול יתוקן בהתאם.

ניתנה והודעה היום כ"ט אייר תשע"ו, 06/06/2016 במעמד הנוכחים.

מוחמד עלי , שופט

עמוד 10

